

$\text{♩} = 80$

Af - ten ha - vets bre - de bu - e er mit al - ter, er minfred.

5

Nø - gen for - an det - te sku - e knæ - ler jeg på stran - den ned.

1. Aftenhavets brede bue
er mit alter, er min fred.
Nøgen foran dette skue
knæler jeg på stranden ned.

2. Denne tyste skumrings varme
slutter om mig som en favn
af en piges bare arme –
elskovsglæde uden navn.

3. Ét med luften, sandet, havet,
ét med himlens stjerneskud.
Ét med alting, som er lavet
smukt af ham, vi kalder Gud.

4 Stilheden er så fortrolig,
føles som en barnemund
mod min kind. Jeg blir så rolig.
Står på evighedens grund.

5 Aftenhavet ånder stille
som Vorherres univers.
Dødens toner lyder milde.
Liv har intet sidste vers.